

Samen kerken.....

Heel goed.

De 1e bladzij van de bijbel begint met het scheppingsverhaal. Beter gezegd: een scheppingslied of een scheppingsgedicht. Dat merk je als je het hardop leest.

Er zit een ritme, een cadans in. Dan hoor je ook meteen dat het een soort refrein kent. 'Het werd avond en het werd morgen. De eerste/tweede/derde, enz. dag.' Het zingt!

Er zit ook nog een andere herhaling in. Telkens is het refrein: 'En God zag dat het goed was.' Deze zin roept bij mij het beeld op van een Schepper die plezier heeft in zijn maaksel. Hij is tevreden en blij met wat hij gemaakt heeft. Dat alles bereikt een glorieus hoogtepunt op de zesde dag. Dan staat er dat God keek naar alles wat hij gemaakt had 'en Hij zag dat het héél goed was'. Het is meer dan voortreffelijk.

Dat straalt de schepping nog steeds uit. Natuurlijk, er is ook een bitter raadsel. Tot de natuur hoort ook de bacterie die bv. lepra veroorzaakt. En de natuur kent ook aardbevingen en tsunami's. Met andere woorden: er loopt ook een barst door de mooie schepping. Er zijn krachten in de natuur die je wreed kunt noemen. Er is ook wreedheid in de mens...

Toch geloof ik niet dat het oorspronkelijke en het oorspronkelijke doel van de schepping daarmee is verdwenen. Ik denk aan die regel uit een ander bijbels lied: 'onze hulp is van de Ene die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw blijft en nooit loslaat het werk van zijn handen'.

Als spiegeling daarvan zie ik mensen elkaar te hulp schieten en zich met wonderlijke veerkracht herstellen na rampen die hen treffen. Bloemen die opnieuw gaan bloeien, de zon die toch weer opgaat...: we worden getroost en vatten nieuwe moed!

Er valt nog zo onnoemelijk veel moois te zien in de natuur. Daarom begrijp ik mensen wel die zeggen dat ze God tegenkomen in de natuur. Hoewel ik zelf andere woorden zou kiezen. Ik zou zeggen: in de natuur kun je een vermoeden van God oplopen. Dat is indirecter. Een oude belijdenis sprak van schepselen die groot en klein de letters zijn van het boek van de schepping waarin van

Gods grootheid te lezen is. Mooie omschrijving! Het maakt dat je je klein voelt, maar op een bevrijdende manier.

Toon Hermans bracht wat hij in de schepping las onder woorden in een eigen scheppingsgedichtje, getiteld 'LIEVE KRACHT':

*Wie was het die de zon verzon
toen de allereerste dag begon
die sterren aanstak voor de nacht
het eerste vlokje sneeuw bedacht
wie blies de wind zijn adem in
gaf mens en dier en wezen
wie schreef de teksten, welke pen
voor merels en voor mezen
je voelt als iemand huilt of lacht
of als de regens zingen
dat zich één grote lieve kracht
verbergt in alle dingen. [einde cursief]*

In elk jaargetijde en op onverwachte plaatsen ligt het boek van de schepping open bij prachtige bladzijden. Maar misschien hebben we in de zomer meer tijd en rust om dit 'heel goede boek' van de schepping te lezen. Daarom: veel leesplezier!

Arie Gootjes